

Mgr. Tomáš Veber, Th.D.

Katedra praktické teologie
Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
Kněžská 8, 370 01 České Budějovice

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Domovy pro seniory versus domácí péče o seniory
Autorka práce: Pavla Adámková

Bakalářská práce Pavly Adámkové ve své teoretické části obsahuje dvě kapitoly, vymezující nejprve *Stáří a změny doprovázející stáří* (s. 7 – 13), kde se autorka na základě vybrané literatury pokusila o rozčlenění těchto změn na bio-psycho-sociálně-duchovní. Následující oddíl (s. 14 – 25), nazvaný *Domovy pro seniory a domácí péče o seniory*, zahrnuje historický nástin péče o lidi v seniu, o rozsahu tří stran, dále pak pojednává o domovech pro seniory a o domácí péči o ně.

Než se však jako čtenáři dostaneme k této části, založené téměř výhradně na sekundární literatuře, setkáváme se s úvodním slovem, které však nevyznívá – nejen pro seniory – příliš povzbudivě, což je jistě dáno ne vždy pečlivou stylizací. Pro ilustraci této nedbalosti či nepozornosti uvádím následující: „*Chátrající tělo a nemoci doprovázející sklonek života způsobují, že přestáváme být soběstační. Samozřejmě, že to není pravidlo, neboť někteří senioři jsou i v pozdním věku aktivní a vitální a jejich přínos je pro okolí obohacující.*“ Z tohoto citátu ze s. 5 jako by plynulo, že neaktivní a nevitální senioři jednoduše nepředstavují pro své okolí žádný přínos. A to je velmi sporné tvrzení. Tak, jako velmi všeobecně formulované – a spíše žurnalistické – tvrzení ze stejné strany: „*Z kontaktu se seniory nevyplývá pouze starost o jejich potřeby. Senioři mají za sebou mnoho životních zkušeností, ze kterých se lze poučit. Prožitý život je naučil povznášet se nad malichernostmi.*“ Autorčino přání zde zkresluje obraz, případně nevědomě zachycuje pouze jeho výseč. Zaujme také spojení „*naši senioři*“ (opět s. 5). Rovněž věta „*Formy pomoci v sociální oblasti seniorům jsou různé.*“, patří mezi nejméně zdařilé syntaktické konstrukce celé práce – opět jde o stranu pět.

Teoretická část práce by měla tvořit teoretická východiska části praktické, proto zaujme postup definování jednotlivých konkrétních cílů separátně pro každou část práce, jak je autorka rozebírá na s. 6. Pozitivně je možné hodnotit uvedení klíčových sekundárních zdrojů, které autorka nazývá „*primární literaturou*“ (s. 6). Primárním zdrojem je zde přitom pouze zákon č. 108/2006 Sb.

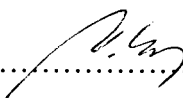
O teoretické části práce není třeba se dlouze rozepisovat. Autorka tvoří nezvyklé, bizarní výpovědi i v dalším textu: „*Je to závěr přirozeného vývoje procesu člověka.*“ se dočteme na straně sedm. Je důsledně nedůsledná v užívání zkrácených citací, které navíc nechápe jako věty, ač je začíná velkými písmeny. Úprava jeví znaky uspěchanosti i jinde (není zvykem začínat novou podkapitolu – 1.2 – na posledních dvou řádcích stránky (s. 8).

Práce však zaujme svou praktickou částí, kde autorka přistoupila ke kvalitativnímu výzkumu, přičemž zvolila techniku polo-řízených rozhovorů a metody dotazování a SWOT analýzy. Sám fakt, že se neuchýlila k častější formě výzkumu, tedy kvantitativnímu, matematicko-statistickými metodami zpracovanému, je třeba ocenit. Přitom své metody a techniky uplatnila celkem na pět zkoumaných institucí v městě Písku, polo-řízené rozhovory

vedla s deseti klienty, přičemž pět z nich využívalo pobytu v domově pro seniory, pět pak služby domácí péče. Výtah z praktické části by po rozšíření počtu respondentů mohl být i vhodným základem pro informační leták či popularizační článek. V tomto směru by však autorka musela zlepšit svůj styl a postupovat důkladněji při formulaci svých myšlenek. Aby si čtenář nemohl začít myslet, že názory autorky na lidi v seniu jsou, mírně řečeno, poněkud zkreslené.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích, 17. května 2010.

.....
Mgr. Tomáš Veber, Th.D., oponent